

vání provede na požádání příslušný ústav neb stanice za poplatek, který stanoví ministerstvo zemědělství; drobným pěstitelům a pěstitelským podnikům mohou ústavy a stanice dle volného uvážení poskytnouti vhodné úlevy. Nedá-li pěstitel neb pěstitelský podnik plombování provésti ústavem neb stanicí, musí obal opatřiti plombou vlastní.

Obaly zásilek osiva původních odrůd musí býti při vývozu do zahraničí ve množství nad 50 q plombovány příslušným ústavem neb stanicí.

§ 15.

Při dopravě drahou neb loďí musí býti každá zásilka uznaného osiva neb sádky v dopravních dokladech uvedena příslušným označením dle § 3.

Ústavy a stanice mají právo prováděti revize na drahách, lodích, u šlechtitelů, šlechtitelských a pěstitelských podniků za tím účelem, aby kontrolovaly, zda šetřeny jsou předpisy zákona ze dne 17. března 1921, č. 128 Sb. z. a n., a nařízení na základě tohoto zákona vydaných; zjištěné porušení těchto předpisů musí hlásiti příslušným Uznávacím komisím, pokud se těchto dotýkají.

§ 16.

Ministerstvo zemědělství určí vyhláškou v úředním listě republiky Československé podrobnosti zásad, podle nichž se má prováděti uznávání původnosti odrůd a uznávání osiva a sádky kulturních rostlin.

§ 17.

Zákon ze dne 17. března 1921, č. 128 Sb. z. a n., o uznávání původnosti odrůd, uznávání osiva a sádky a zkoušení odrůd kulturních rostlin, a toto nařízení, vydané k jeho provedení, nabývají účinnosti dnem 15. června 1921.

Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr zemědělství v dohodě s ministry průmyslu, obchodu a živností, spravedlnosti a vnitra.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Hanačík v. r.
Dr. Kovařík v. r.	Dr. Fatka v. r.
Dr. Mičura v. r.	Dr. Brdlík v. r.
Dr. Hotowetz v. r.	Dr. Gruber v. r.
Husák v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Fajnor v. r.	

209.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 2. června 1921,

jmž se stanoví tituly pro kancelářské úředníky na státních školách průmyslových, odborných a obchodních.

Na základě § 40 zákona ze dne 21. ledna 1914, č. 15 ř. z. (služební pragmatiky), se nařizuje:

§ 1.

Pro kancelářské úředníky na státních školách průmyslových, odborných a obchodních, v to počítajíc kancelářské úředníky ustanovené dle zákona ze dne 18. února 1919, č. 89 Sb. z. a n., ustanovují se tyto tituly:

pro XI. třídu hodnostní titul: kancelista,

pro X. třídu hodnostní titul: kancelářský oficiál,

pro IX. třídu hodnostní titul: vrchní kancelářský oficiál.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Jeho provedením se pověřuje ministr školství a národní osvěty.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Kovařík v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Gruber v. r.	Dr. Fajnor v. r.
Dr. Mičura v. r.	Dr. Burger v. r.
Dr. Brdlík v. r.	Hanačík v. r.
Dr. Hotowetz v. r.	Dr. Fatka v. r.
Husák v. r.	

210.

Vyhláška ministra sociální péče ze dne 31. května 1921

o vytvoření ústřední komise domácí práce pro výrobu oděvu a prádla.

Ve smyslu § 9 zákona ze dne 12. prosince 1919, č. 29 Sb. z. a n. roku 1920, o úpravě pracovních a mzdových poměrů domácí práce, zřizují ústřední komisi domácí práce pro výrobu oděvu a prádla se sídlem v Praze.

Komise tato zahrnuje v sobě následující odpovědi:

Konfekci oděvu, šití prádla, kožešnictví a čepičářství, výrobu nákrčníků, výšivkářství, šití a pletení slaměných klobouků, výrobu vlasových sítěk, modistství a výrobu umělých per.

Komise sestává z 9 členů a 9 náhradníků.

Předsedou ústřední komise jmenují:

Jana Hrizbyla, člena obchodní a živnostenské komory v Praze.

Členy této komise jmenují:

ve skupině a) zástupce podnikatelů: Ludvíka Bauera, továrníka v Prostějově na Moravě, Emila Roubíčka, továrníka v Praze VII., Aloise Hlaváčka, ředitele Tržnice kožešníků v Praze I.

Ve skupině b) zástupce domácích dělníků: Jana Pulkrába, tajemníka v Praze, Jana Fáru, tajemníka v Praze, Milenu Kolářovu a Žižkově.

Ve skupině c) z osob, které nepatříce k žádné ze skupin uvedených mají potřebné znalosti a schopnosti posoudit odbytové, mzdové a pracovní poměry při výrobě oděvu a prádla: Jana Hrizbyla, člena obchodní a živnostenské komory v Praze, Františka Lukase, odborného učitele v Brně, Cyrila Vlka, magistrátního rádu v Praze.

Náhradníky jmenují:

ve skupině a): JUDra Ludvíka Federera, továrníka v Praze II., Karla Micku, starostu společenstva rukavičkářů v Praze II., Jana Krěmu, továrníka v Klatovech.

Ve skupině b): Ludvíka Přikryia, krejčovského dělníka v Prostějově na Moravě, Františka Uhlíře, tajemníka v Praze, Jana Havlicu, krejčovského dělníka v Brně.

Ve skupině c): JUDra Aloise Donatha v Prostějově na Moravě, Josefa Farníka, odborného učitele v Brně, Jana Nováka, krejčího v Hradci Králové.

Funkční období členův a náhradníků komise trvá čtyři roky.

Ministr sociální péče:

Dr. Gruber v. r.

211.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. června 1921, kterým se provádí zákon o pamětních knihách obecních.

Na základě zákona ze dne 30. ledna 1920, č. 80 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Každá politická obec jest povinna poříditi svým nákladem pamětní knihu obecní, a to, nemá-li jí dosud, nejpozději do konce roku 1922. Této povinnosti jest obec zbavena, jen tehdy, vede-li se tam již pamětní kniha obecní a zabezpečí-li se, že tomuto účelu bude i nadále sloužiti podle předpisu tohoto nařízení, zejména za dozorův letopisecké komise (§ 7). V mezích platných obecních zřízení mohou se dvě nebo několik obcí téhož politického okresu spojit k vedení společné pamětní knihy obecní za souhlasu nadřízených úřadů dle obecního zřízení. Pamětní knihu obecní nesmí obec zciziti a sluší ji označiti pečeti obecní na titulním listě i na každé desáté stránce.

Listy musí býti v knihu pevně sešity, očíslovány a počet jich potvrzen na titulním listě obecní radou.

§ 2.

Účelem pamětní knihy obecní jest zachovati místní dějiny pro poučení budoucích.

§ 3.

Kronikář (letopisec) zapíše na počátku zápisu své jméno a povolání. Úvodem k pamětem podá zeměpisný obraz obce (polohopisný plán), potom zaznamenává v časové posloupnosti pamětihodné současné události místní, které výstižně zobrazují obec po stránce hospodářské, populační, sociální, veřejně-zdravotnické, kulturní, lidopisné a náboženské.

Události, týkající se okresu, župy, země nebo státu, zaznamenává jen potud, pokud podstatně souvisí se životem v obci.

V pamětní knize obecní budiž též zaznamenáno, jaký ohlas mely v obci veliké události dějinné, na př. světová válka, vznik Československé republiky.

Kronikář poznamenává si zpravidla látku pro pamětní knihu obecní do příručního sešitu a po nějaké době, až se názory na události ustálí, činí zápisy do pamětní knihy obecní, vybíraje pouze věci podstatné. Veřej-